

[Lars M. Olsen.]

svarskrivelse. Jeg synes imidlertid, at sundhedsstyrelsen på det punkt ikke søger at give os den helt rigtige orientering. For sandheden er jo den, efter hvad jeg har erfaret, at vel har jordemødre denne adgang, men her er der det særlige, at mens en tandlæge, når en patient sætter sig i tandlægestolen, ikke har haft lejlighed til at tage blodtryksprøve, altså ikke ved, om den pågældende patient er i stand til at tåle denne narkose — det kan tandlægen ikke gøre, det er heller ikke hensigten, det står ikke i lovforslaget, det er heller ikke nævnt i sundhedsstyrelsens erklæring — så kender den jordemoder, der giver en fødende kvinde narkose, den pågældende patient gennem en periode af op til ni måneder, og hun ved, hvad hun tør udsætte den pågældende patient for, hun løber ikke en unødigt risiko på samme måde, som tandlægen gør det. Det havde klædt sundhedsstyrelsen, om den, når den anfører dette, havde fortalt tingets medlemmer om forskellen på de to bedøvelsesstilfælde, som der her er tale om.

Jeg må endvidere fastslå, at vi ikke i det høje ting efter min anskuelse kan godkende en betænkning, hvori den højeste autoritet, som vi har, anfører, at det at iværksætte denne narkose er absolut ufarligt. Jeg vil gerne bede den højtærede minister afæske sundhedsstyrelsen en erklæring om, at sundhedsstyrelsen virkelig tør vedstå, at det er absolut ufarligt, altså at man med 100 pct. sikkerhed kan give den pågældende narkose.

Endvidere hedder det i bemærkningerne til forslaget:

„Ministeriet kan tiltræde de af sundhedsstyrelsen anførte synspunkter med hensyn til tandlægers adgang til at iværksætte analgesi og skal fremhæve, at der ved sundhedsstyrelsens godkendelse af apparaturer til iværksættelse af analgesien skabes sikkerhed for, at der ikke med disse kan iværksættes universel anæstesi, der som hidtil kun bør foretages af eller i overværelse af en læge.“

Ja, men der er det mærkelige ved det, at de to bedøvelsesformer kan foretages med det samme apparat. Apparatet kan, sådan som oplysningerne foreligger for mig, ikke indstilles således, at man kun giver analgesi og ikke bringer patienten i den tilstand, hvor der er tale om fuld bedøvelse. Sådanne

apparater findes ikke; de skal først konstrueres. Måske ligger sundhedsstyrelsen inde med oplysninger om noget sådant, men i dette øjeblik findes de i hvert fald ikke.

Jeg vil derfor henstille, at ministeren virkelig diskuterer dette spørgsmål meget grundigt igennem, ikke alene med sine sagkyndige i sundhedsstyrelsen, men også med de sagkyndige, der har taget til orde i dagspressen. Jeg vil føle mig meget dårligt tilpas, hvis folkettingen atter får forelagt et forslag, uden at man har ønsket at afæske de folk, hvis livsgerning det er at give narkose, deres mening om dette spørgsmål. Vi er dog ikke ukendt med, at vi meget sjældent gennemfører et lovforslag, uden at vi orienterer os hos organisationerne, og på dette område, hvor det menige medlem står uden sagkundskab, er dette et højst rimeligt krav at rejse. Jeg gentager mit ønske om, at dette lovforslag, når der påny skal afgives en betænkning om det, virkelig er blevet belyst gennem en langt bredere undersøgelse og orientering end den, der foreløbig er givet folketingsudvalget.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærbo):

Jeg har altid respekteret den kundskabsfyldte, som det ærede medlem hr. Lars M. Olsen er i besiddelse af, og i dag har den udfoldet sig i en næsten helt videnskabelig afhandling. Men det forekommer mig, at det i virkeligheden er utilbørligt — lad mig bruge det udtryk — at tilkendegive, at sundhedsstyrelsen skulle ligge inde med oplysninger, som den forholder udvalget, i hvilket jeg jo har været til samråd sammen med direktøren for sundhedsstyrelsen. Det forekommer mig, at man ikke har lov til på den måde, som det er sket her, at kaste et odiøst skær over sundhedsstyrelsens stillingtagen i dette spørgsmål. Selvfølgelig må dette indlæg medføre, at jeg påny taler med sundhedsstyrelsen om tingene; men jeg synes rigtig nok, at det indlæg, det ærede medlem hr. Lars M. Olsen er kommet med, i altfor høj grad bærer ensidighedens præg og synes inspireret fra en bestemt side, hvor man formodentlig mener, at ens velerhvervede rettigheder er ved at blive gået for nær. Det ærede medlem hr. Lars M. Olsen har jo i hvert fald ikke turdet benægte, at universel analgesi anvendes i en række lande, i England, i Sverige, i Holland, og dermed